

Mines de Mihomes o de Reguant

Sant Mateu de Bages

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Demarcació de Castelltallat
Emplaçament	De Castelltallat pista asfaltada cap Prat Barrina, el Marquet i direcció est 1000 m i camí S 500 m
Alçada:	666
Coordenades:	
Latitud:	41.8123
Longitud:	1.61235
UTM Est (X):	384740
UTM Nord (Y):	4629867

Classificació

Número de fitxa	08229 - 416
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Boques de les mines tapades, envaït per la vegetació
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Pública
Titular:	08229A009000200000MI
Fitxes associades:	
Cal Milhomes	
Autoria de la fitxa	Jordi Piñero Subirana
Data de registre de la fitxa:	dv., 20/10/2017 - 02:00

Descripció

Antigues mines de lignit emplaçades uns 150 m al sud de la casa de cal Milhomes, al voltant d'una esplanada que hi ha vora un camí. De les mines en queda algun rastre de les cinc o sis boques que hi havia al voltant d'aquesta zona però que actualment es troben pràcticament cobertes. L'esplanada es feia servir per triar el carbó. Actualment tot el sector és ple de vegetació.

Observacions:

Informació oral facilitada per Àngel Bosch

Història

Entre els anys 1940 i 50 la política d'aïllament econòmic i d'autarquia van propiciar que s'explotessin diverses mines de carbó de baixa qualitat. És el cas de les diverses mines de lignit que es van obrir a Castelltallat: les de l'Esquerrer, d'Utgés, de cal Milhomes o Reguant, del Siller de Bertrams i les de Vailina de Roters. Aquest fet va suposar un gran moviment en la vida tradicional de Castelltallat i dels pobles veïns, que van acollir a centenars de treballadors, molts vinguts de fora i també veïns de la zona que hi anaven a ser el servei militar. En alguns casos, però, els joves pagaven de sota mà i s'estalviaven de fer els treballs a la mina. Les precàries condicions van motivar que a les mines de Cal Milhomes s'hi morissin dos miners. A l'Arxiu Nacional hi ha informació i plànols sobre algunes de les mines.

Alguns miners vivien en barraques, d'altres s'estaven en alguna de les cases de la zona. Pel que fa a les mines d'Utgés és molt recordada la barraca del Méndez, treballador d'aquesta mina que vivia en aquest lloc. Sobre les mines del Milhomes, cal dir que eren propietat de la família Reguant de Súria, que també tenien el polvorí anomenat de Reguant. L'encarregat de les mines era un tal Jacint Vilaseca (Cintet), de la casa de cal Palà, a Prades. L'explotació a l'interior de les mines es feia mitjançant vagonetes amb rails. A l'anomenat Museu de l'Avi (al mas Pujol, de Súria, propietat de la família Reguant) s'hi exposa alguna fotografia i documents de l'explotació d'aquesta mina. Valentí Reguant, pare de l'actual propietari, n'havia fet l'explotació.

Bibliografia

AA.DD (2017). Memòries Castelltallat. Història popular de la pagesia al municipi de Sant Mateu de Bages. L'Arada, SCCL, p. 36-37, 44-45, 132-133.

